

ת"פ 11104/07/19 - מדינת ישראל נגד ווגדי עווידה

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אברהם רובין

ת"פ 11104-07-19 מדינת ישראל נ' עווידה

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ווגדי עווידה

הנאשם

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2)+25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "החוק"), ובעבירה של ניסיון רכישת נשק - עבירה לפי סעיף 144(א)+25 לחוק העונשין.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 16.4.19, במועד שאיננו ידוע למאשימה, ניסה הנאשם לקנות אקדח מסוג גלוק 9 (צ"ל גלוק 19 - ראו סעיף 3 לכתב האישום - א.ר.), באמצעות אתר בשם "ברלוסקוני", הפועל ברשת האפלה. מסיבה שאיננה ידועה למאשימה עסקה זו לא יצאה אל הפועל.

בהמשך לכך, ביום 15.4.19, עשה הנאשם ניסיון נוסף לרכוש אקדח גלוק 19, גם הפעם באמצעות אתר ברלוסקוני, אלא שהפעם הוא יצר קשר, מבלי ידיעתו כמובן, עם סוכן משטרה אוסטרלי. הנאשם הזדהה בשם קוד וסיכם עם הסוכן על רכישת אקדח כנ"ל בסכום של 1,400 דולר בתוספת עמלות. כן סוכם כי הסוכן ישלח את האקדח לישראל באמצעות חברת משלוחים בינלאומית. בהתאם לסיכום האמור הנאשם העביר לסוכן את התמורה באמצעות מטבע וירטואלי מסוג ביטקוין. בהמשך ביקש הסוכן מהנאשם לבצע את העסקה באמצעות אתר אחר ברשת האפלה - AGARTHA, בטענה שאתר ברלוסקוני "אינו יציב". הנאשם הסכים, ועל כן העסקה באתר ברלוסקוני בוטלה, כספו הושב לו, והוא שב ושילם לסוכן עבור האקדח, הפעם דרך האתר האחר. הסוכן התחייב לשלוח לנאשם את האקדח באמצעות חברת שליחויות בינלאומית, ובהמשך לכך ביצע הנאשם מספר פעולות במטרה להסדיר את הגעת האקדח אליו. בין היתר בדק הנאשם באתר חברת השליחויות את מספר ההזמנה ששלח לו הסוכן, זאת בתדירות גבוהה ולעיתים מספר פעמים ביום. הנאשם אף פנה לסוכן מספר פעמים בתלונה על כך שהאקדח לא הגיע לידי, ובשאלה מה יקרה אם האקדח לא יגיע.

כאמור, בגין מעשים אלו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של ניסיון לעסקה אחרת בנשק ובעבירה של עמוד 1

ניסיון לרכישת נשק.

2. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 33, נשוי ואב לשני ילדים. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ואין לו עבר פלילי. הנאשם ניהל חיים נורמטיביים לגמרי עד לביצוע העבירות בהן הוא הורשע. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת "תווג'יה". בהמשך לכך למד הנאשם לימודים אקדמיים חלקיים, אותם הוא הפסיק לצורך השתלבות בשוק העבודה, תחילה כמדריך למבחנים פסיכומטריים, אחר כך כמדריך בתחום המסחר בבורסה, ולבסוף במשך כמה שנים עובר למעצרו, בתחום השיווק והפרסום באינטרנט.

לשירות המבחן מסר הנאשם כי הוא ביצע את העבירות מתוך סקרנות, זאת לאחר שבמסגרת עבודתו הוא נחשף לאתרים ברשת האפלה. לדבריו הוא לא האמין שהעסקה יכולה להצליח אך הוא רצה לבדוק גבולות ולחוות חוויה של הצלחה שהיא מעבר ליכולתם של אחרים. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי כאשר הוא הבין שהעסקה עומדת להתממש הוא נבהל ולא הלך לאסוף את החבילה מחברת השליחויות.

שירות המבחן התרשם כי קיים אצל הנאשם פער בין התפיסה העצמית שלו את הישגיו בחיים לבין הישגיו בפועל, וכי הנאשם מתקשה בהכרה ובבדיקה של חלקים בעיתיים וקשיים בחייו. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל יכולות וכישורים, וכי הוא איננו בעל קווי אישיות עברייניים. שירות המבחן מציין בהקשר זה, כי אין לנאשם עבר פלילי, וכי עד לביצוע העבירות הוא ניהל חיים תקינים. לדברי שירות המבחן הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע רצון ליטול חלק בטיפול מעמיק לצורך בחינת המניעים הרגשיים העמוקים שניצבים ברקע ביצוע העבירות.

בסיכומו של דבר ממליץ שירות המבחן, לאחר התלבטות, שכן הנאשם הורשע בעבירות חמורות, לגזור על הנאשם עונש מוחשי של מאסר לריצוי בעבודות שירות. שירות המבחן מדגיש כי להערכתו לשליחת הנאשם לכלא עלולות להיות השלכות חמורות עקב חשיפתו לעבריינות ולאווירה הקשה בכלא. כן ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשנה.

3. טענות המאשימה לעונש

בהמשך לשאלות בית המשפט עמדה ב"כ המאשימה בתחילת טיעוניה על כך ששתי העבירות בהן הורשע הנאשם מתייחסות לחלק השני של כתב האישום, שעוסק בניסיון לרכוש את האקדח מהסוכן המשטרתי האוסטרלי. ב"כ המאשימה אישרה כי החלק הראשון של כתב האישום שעניינו הניסיון הראשון לרכוש אקדח, מהווה רק רקע לעבירות שבוצעו. כמו כן, ציינה ב"כ המאשימה, כי העבירה של ניסיון ביצוע עסקה אחרת בנשק מבוססת על כך שהעסקה שרקם הנאשם עם הסוכן, כללה מרכיב של העברת הנשק מחו"ל אל תוך ישראל. יחד עם זאת, הסכימה ב"כ המאשימה, בהגנותה, כי מדובר בניסיון לעסקה אחרת בנשק המצוי בתחתית חומרת העבירות של עסקאות אחרות בנשק. ולבסוף, לשאלת בית המשפט, אישרה ב"כ המאשימה את טענת הנאשם בפני שירות המבחן, לפיה הוא לא ניסה ליטול את החבילה לידיו כאשר זו הגיעה לישראל.

ב"כ המאשימה עמדה על החומרה הרבה שבה רואה הפסיקה את עבירות הנשק ועל הצורך להיאבק בהן, בין היתר, על ידי הטלת עונשים מרתיעים הכוללים עונשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה, טענה כי הענישה הנוהגת מחייבת קביעת מתחם אשר נע בין 18 חודשי מאסר לבין 42 חודשי מאסר

בפועל. לנוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הסכימה ב"כ המאשימה כי יש למקם את העונש המתאים בתחתית מתחם העונש ההולם.

4. ראיות וטענות הנאשם לעונש

מטעם הנאשם העידו אביו ורעייתו.

אביו של הנאשם, עו"ד במקצועו, הדגיש כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית לגמרי. לדבריו משפחת הנאשם כעסה עליו מאד כאשר נודע לה על המעשים שביצע הנאשם. האב הדגיש שלנאשם אין כל עבר פלילי וביקש שבית המשפט יתחשב בנסיבות אלו ויטיל על הנאשם את העונש המינימלי האפשרי.

רעייתו של הנאשם תיארה את הקשיים הגדולים שחוו היא ושני ילדיה הקטנים כתוצאה ממעצרו של הנאשם, ולאחר מכן כתוצאה משהייתו במעצר הבית לתקופה ארוכה יחסית. רעיית הנאשם הדגישה כי הנאשם הוא אדם טוב, בן זוג טוב ואב טוב לילדיו. רעיית הנאשם תיארה גם את תחושת החרטה של הנאשם על מעשיו ועל הנזק שהוא גרם לכל משפחתו. לדבריה, מעשי הנאשם לא מתאימים לו כלל.

5. בטיעוניו לעונש, עמד ב"כ הנאשם על כך שהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות אינן מלמדות על חומרה יתרה. מדובר בשתי עבירות המתייחסות לאותו מעשה. מדובר בשתי עבירות ניסיון, ולא בעבירות שביצוען הושלם. מדובר בניסיון לרכישת אקדח ללא כדורים, להבדיל, למשל, מניסיון לרכישת נשק ארוך עם כדורים. ב"כ הנאשם עמד על כך שמדובר בעבירות שהנזק שהיה צפוי מהן הוא מינימלי, זאת נוכח העובדה שמהרגע הראשון עמד הנאשם בקשר עם סוכן משטרה אוסטרי אשר מן הסתם מעולם לא התכוון לשלוח אקדח לישראל. על רקע נסיבות אלה, טען ב"כ הנאשם שעבירת הניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק, נמצאת בתחתית החומרה של העבירות מאותו סוג. בהמשך טיעונו, עמד ב"כ הנאשם על נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר מצדיקות להטיל עליו עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם.

לסיכום טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם צריך להתחיל בעונש של מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובקשתו היא שזה העונש אשר ייגזר על הנאשם.

6. דברי הנאשם

לאחר טיעוני הסניגור, השמיע הנאשם את דבריו ומסר שהוא מתבייש ומצטער על המעשה שעשה, ועל הנזק האדיר שהוא גרם למשפחתו ולילדיו. הנאשם הדגיש, כי מאז שחרורו מבית המעצר, הוא עומד בקשר עם שירות המבחן מתוך רצון להבין מה גרם לו לבצע את העבירות שבהן הוא הורשע. הנאשם הבטיח כי לא יחזור לבצע עבירות כלשהן.

דין והכרעה

7. מתחם עונש ההולם - הערך המוגן ומידת הפגיעה בו

עמוד 3

נפסק לא פעם, כי עבירות הנשק הן עבירות חמורות, אשר פוגעות בערכים המוגנים הבסיסיים ביותר שענינם חיי אדם ושלמות גופו של אדם, וכן בערך המוגן של שמירת הסדר הציבורי. עמד על כך בית המשפט בעניין **בראנסי**:

"פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלווה הציבור וביטחונם.... חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממשי, שהרי דין סחר ברובה סער, בתת-מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדין סחר באקדח מאולתר (ראו למשל: ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל, פסקה 13 (12.9.2016) (להלן: עניין חמאיל); עניין חסן, פסקה 10).

החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה.... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי...."

(ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.18)).

וכן נפסק בעניין **הייבי** כי:

"עבירות בנשק חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק והן ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדין, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השנייה או השלישית. הימצאו של נשק בידים לא נכונות, עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם ר"ל".
(ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' אנס הייבי (18.12.11)).

בעניין **סלימאן** עמדה כב' השופטת ארבל על מדרג עבירות הנשק לפי חומרתן:

" בענייננו מדובר בעבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא - עבירות המצויות ברף התחתון במדרג החומרה היחסי שקבע המחוקק לעבירות נשק; וכן בעבירות של נשיאה והובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, המצויות במעמד ביניים מבחינת חומרתן היחסית, כאשר מעליהן ניצבת העבירה של

"יצור, יבוא או סחר בנשק."

(ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.14)).

בהמשך לכל האמור לעיל, נפסק כי בכפוף לנסיבות כל מקרה ומקרה הענישה בעבירות נשק צריכה לכלול בדרך כלל רכיב של מאסר בפועל (ראו - ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס (19.4.04); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.09); ע"פ 9702/16 אילוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.17)).

בענייננו מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה עד בינונית. ראשית, האקדח שרכש הנאשם מעולם לא הגיע לידי ו גם לא לידיים בלתי מורשות אחרות. שנית, הנאשם הורשע בעבירות ניסיון ולא בעבירות מושלמות של רכישת נשק או ביצוע עסקה אחרת בנשק. שלישית, הנאשם רכש נשק ולא מכר נשק, ורביעית, כאמור בעניין סלימאן הנ"ל, העבירה השנייה בה הורשע הנאשם - עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק - מצויה ברף התחתון של מדרג עבירות הנשק. אכן, העבירה הראשונה בה הורשע הנאשם - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק - מצויה במדרג החומרה העליון של עבירות הנשק, ברם נסיבות ביצועה של עבירה זו במקרה הקונקרטי של הנאשם שלפני דומות בחומרתן לנסיבות של ביצוע עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק (וראו - ע"פ 1142/11 סדיר נ' מדינת ישראל (8.2.12)).

8. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

ב"כ המאשימה הגישה לעיון בית המשפט גזר דין שניתן בת"פ 4795-12-17 מדינת ישראל נ' בדראן (18.12.19), שם בית המשפט סקר את הענישה הנהוגת בעבירות של עסקה אחרת בנשק. בית המשפט קבע באותו עניין, כי טווח הענישה רחב וכי הוא משתנה לנוכח סוג הנשק שבו נעשתה העסקה, חלקו של הנאשם בעסקה והשאלה האם העסקה הושלמה. בית המשפט המחוזי הפנה לכך שבעניין בראנסי נקבע לגבי עסקה של מכירת אקדח, מתחם ענישה של 24 עד 48 חודשי מאסר. בית המשפט הפנה לגזרי דין מהם עולה, כי במקרים של הרשעה בעבירות של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק, קבעו בתי המשפט מתחמי ענישה העומדים על מחצית ממתחם הענישה שנקבע לגבי מי שהורשעו בביצוע עבירות מושלמות. מתחמים אלו נעים בין 8 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר. בסופו של דבר בעניין שלפניו העמיד בית המשפט המחוזי את מתחם העונש ההולם בעניינו של מי שהורשע בעבירה של רכישת נשק על 10 עד 24 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם הציג מספר גזרי דין בהם נגזרו עונשים קלים יחסית בגין עבירות נשק.

כך, בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.14), נגזר על המשיב שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רכישת נשק, רכישת תחמושת, נשיאה והובלה של נשק, הובלה של תחמושת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות והסתייעות ברכב לביצוע פשע, עונש של 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה צריך לנוע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וכי ככלל לא ניתן להסתפק בעבירות מהסוג הנדון ובנסיבות ביצוען, בעונש של מאסר בעבודות שירות. יחד עם זאת, בסופו של דבר, בית המשפט העליון דחה את ערעורה של המדינה על קולת העונש וזאת מנימוקים של חריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום.

ברע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל נדון עניינו של מבקש אשר הורשע בעבירה של החזקת נשק שלא כדין ונגזר עליו עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. יודגש, שבאותו עניין היה מדובר בנשק דמוי רובה סער. בר"ע שהגיש המבקש על חומרת העונש, נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הדגיש, כי העונש שנגזר מבטא איוון ראוי במכלול

השיקולים הראויים להישקל בנסיבות העניין, בדגש על החומרה היתרה המיוחסת לעבירות נשק, אשר מחייבת בדרך כלל ענישה בדמות מאסר מאחורי סורג וברית.

בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (1.2.15), נדון עניינו של משיב אשר הורשע בעקבות הודאתו ברכישה והחזקה של אקדח, לרבות כדור חי אחד, ובעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שראה לנכון לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של הנאשם על שמונה חודשי מאסר בפועל.

9. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

בראשית הדברים נחזור ונפנה לעניין **סדיר** הנ"ל, ממנו עולה כי נסיבות המקרה שלפניי אינן דומות במובהק לנסיבות של עבירת עסקה אחרת בנשק, דבר שיש לו השפעה ישירה, לקולא, על האופן שבו יש להשקיף על מעשיו של הנאשם. יש ליתן משקל ראוי לחומרה לכך שהנאשם ביצע שתי עבירות, ברם יש להביא בחשבון לקולא כי לא מדובר בעבירות מושלמות, וכי שתי העבירות מתייחסות לאותו מעשה.

העבירות שביצע הנאשם מתאפיינות בתכנון מוקדם. לא מדובר בעבירות ספונטניות או בעבירות שבוצעו אגב כישלון רגעי של הנאשם. הנאשם גילה נחישות לבצע את העבירות בכך שניסה פעמיים לרכוש נשק, בכך שהוא המשיך לקדם את העסקה גם לאחר שהוחזר לו כספו בפעם הראשונה, ובכך שהוא עקב מקרוב אחר הגעת החבילה באתר האינטרנט של חברת המשלוחים, ואף התלונן בפני הסוכן אודות העיכוב בהגעת החבילה. עם זאת, יש להביא בחשבון את העובדה לפיה הנאשם בחר שלא ליטול את החבילה מחברת המשלוחים.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מלא ובלעדי.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות איננו מאוד חמור, כיוון שהלכה למעשה, גם אם הנאשם לא ידע זאת, הוא עמד בקשר עם סוכן משטרתי, כך שלא היה חשש של ממש כי האקדח יגיע לידי הנאשם. ואכן, בפועל לא נגרם נזק של ממש כתוצאה מביצוע העבירות, הן לנוכח העבודה שהנאשם לא השלים את ביצועו, והן לנוכח העובדה שהעסקה השנייה הייתה מפוקחת מראשיתיה על ידי סוכן משטרתי אוסטרלי. עם זאת, אין להתעלם מהנזק שנגרם לציבור עקב הצורך בהשקעת משאבים לשם מעקב אחרי מעשיו של הנאשם ותפיסתו.

כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות בעיקר במבנה אישיותו של הנאשם וברצונו לחוות תחושת הצלחה, ולא בתוכנית קונקרטית שלו להשתמש בנשק לצרכים פליליים או לסחור בו.

לנוכח גילו של הנאשם והשכלתו, ולנוכח מהות העבירות, אין ספק כי הנאשם היה מודע לחלוטין לפסול שבמעשהו.

ב"כ הנאשם טען כי החלטתו של הנאשם שלא ליטול את החבילה שנשלחה אליו מקימה קרבה לסייג של חרטה (סעיף 28 לחוק העונשין). טענה זו לא נסתרה על ידי המאשימה. עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שסעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין, אשר קובע כי קרבה לסייג מהווה שיקול לקולא, מפנה לסייגים המנויים בסימן ב'

לפרק ה'1 לחוק העונשין, ואילו הפטור מאחריות עקב חרטה מצוי בסעיף 28 לחוק, הממוקם בסימן א' לפרק ה' שבחוק. ואולם, גם אם אניח שסעיף 40ט(א)(9) לחוק חל גם על הפטור עקב חרטה, לא הונחה לפניי תשתית עובדתית מספקת שלפיה הנאשם "מחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה". עם זאת, העובדה שהנאשם לא נטל את החבילה תילקח בחשבון, כאמור לעיל, במסגרת הערכת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירות.

יתר הנסיבות המפורטות בסעיף 40ט(א) לחוק אינן רלוונטיות לענייננו.

10. אשר על כן, אני קובע כי בנסיבות העניין הקונקרטי עומד מתחם העונש ההולם על תשעה חודשי מאסר, הניתנים לריצוי גם בעבודות שירות, עד 30 חודשי מאסר בפועל, ובתוספת מאסר על תנאי.

11. העונש המתאים

בקביעת העונש המתאים על בית המשפט להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין).

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מצדיקות למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. לשיקול זה יש חשיבות רבה בענייננו לנוכח העובדה שניהול הוכחות בתיק היה מחייב גביית עדות מהסוכן האוסטרלי, על כל הקשיים הכרוכים בכך. מעבר לכך, הודאתו של הנאשם מהווה גם קבלה של אחריות על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי חרטתו של הנאשם כנה ואמתית. כאמור בתסקיר שירות המבחן, חרטתו של הנאשם גם מלווה ברצון אמיתי וכן שלו ליטול חלק בהליך טיפולי מעמיק בהנחיית שירות המבחן. הנאשם נעדר עבר פלילי ועד לביצוע העבירות בהן הוא הורשע הוא ניהל חיים נורמטיביים לחלוטין. עובדה זו תומכת במסקנת שירות המבחן לפיה אישיותו של הנאשם נעדרת דפוסים עברייניים. הנאשם שהה במעצר של שבועיים לראשונה בחייו, ולאחר מכן הוא שהה במשך כשנה במעצר בית ללא כל הפרה. יש לתת גם משקל להתרשמות שירות המבחן לפיה לשליחתו של הנאשם למאסר ממש: "עלולות להיות השלכות חמורות, עקב החשיפה לעבריינות ולאווירה הקשה השוררת בין כתלי הכלא" (עמ' 3 לתסקיר בפסקה האחת לפני אחרונה).

12. אשר על כן, ולאחר שהתקבלה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. תשעה חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות. כאמור בחוות דעתו של הממונה, את עבודות השירות יבצע הנאשם בבית אבות "בית באייר - נאמנות לתכנון ולפיתוח שירותים למען הזקן בירושלים", רח' ים סוף 33 ירושלים, זאת במשך חמישה ימים בשבוע.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מהיום הוא יעבור עבירת

נשק.

ג. ניתן בזאת צו מבחן לגבי הנאשם, אשר יעמוד בתקפו למשך שנה אחת מהיום.

הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 29.12.20 בשעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות - יחידת עבודות שירות מפקדת מחוז דרום, ת"ד 741 באר שבע 8400. אוטובוסים להגעה - ליד כלא אשל אוטובוס אגד קו 46 מהתחנה המרכזית בבאר שבע.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן במעמד הנוכחים היום, ו' אלול תש"ף, 26 באוגוסט 2020.